

Вяра

30.10 по еретическия, †17 октомври по църковния календар - Св. пророк Осия. Свв. безсребреници Козма и Дамян Аравийски, и мъченици Леонтий, Антим и Евтропий. Св. преподобномъченик Андрей Критски. Пренасяне мощите на св. праведни Лазар Четвъртодневни

*Свети пророк Осия.
Фрагмент от стара
стенопис. Косово,
Сърбия*

В памет на свети пророк Осия

(† 820 г. преди Р.Х.)

Свети пророк Осия, син Беериев, произхождал от Исахаровото коляно (1). В онези времена много израилтяни отстъпили от истинския Бог и като забравили Неговите благодеяния и чудеса, се покланяли на идолите (**това, което правят и повечето съвременни българи, носещи**

мартеници, розети, руни, йероглифи, амулети, червени конци, муски и т.н., празнуващи коледа, нова година, 1 - ви май, хелоун и т.н., вярващи в съдбата, звездите, щастливи числа, прераждания, карми, фън шуй, хороскопи, гадаене, врачуване, курбани и т.н., посещаващи йога, секти, еретици, новостилни, католически, протестантски "църкви", джамии, синагоги, гледащи зрелища по стадионите, театрите, електронните игри, концертите, кината, телевизията и подражаващи на ИДОЛИТЕ, С КОИТО ГИ ОБЛЪЧВА САТАНА ОТ ТАМ! - б.р.). Но богобоязненият

Осия служел на Единия истински Бог, сътворил небето и земята и извел евреите от Египет с крепката Си ръка. Осия наставлявал хората, отпаднали от истината, и с мъдрите си увещания отново ги обръщал към благочестието на дедите.

По вдъхновение от Светия Дух Осия много пророкувал за израилския народ. Изобличавайки беззаконните жители на Израилското царство, той му предсказвал големи бедствия от враговете, асирийски плен и после обръщане към Бога (2). Той предсказал и разпространяването на истинското Богопознание по цялата земя (Ос. 2:20. Ср. Иер. 31:34), края на Аароновото свещенство и старозаветните жертви (Ос.3:5), а също и завръщането на младенеца Иисус от Египет (3), Неговото възкресение на третия ден (4) и победата Му над смъртта (5). Всички тези пророчества са записани от Осия в неговата книга, която се състои от 14 глави. Като изречени чрез Светия Дух, всички те се нареждат сред другите боговдъхновени книги на Свещеното Писание.

Пророк Осия живял дълги години* и в дълбока старост починал 820 години преди Рождество Христово, и е погребан с мир.

* Пророческото му служение продължило повече от 60 години. Бел.ред.

Бележки

(1) **Пророк Осия** живял в Израилското царство и пророкувал по времето на иудейските царе Осия, Иоатам, Ахаз и Езекия, и при израилския цар Иеровоам II (Ос. 1:1). От така наречените малки пророци негови съвременници били Михей и Амос, а от големите - Исаия. По сведения на свети Ефрем Сирин, Доротей и Епифаний, пророк Осия бил родом от Веелмот - град на коляното Исахарово. Бел.ред.

(2) В **пророчествата на Осия** се съдържат:

1) изобличение на тогавашното нечестие, идолопоклонство и нравствена развратеност, а също и изобличение на съюза на евреите с езическите народи заради тяхната сила, и призив за покаяние и изправяне;

2) заплашване с асирийски плен;

3) утешение чрез предсказание за освобождаване от плена и настъпване на Царството на Месията, което, поради незрялостта на народа, се изобразява като земно величие. Бел.ред.

(3) **Пророчеството за завръщането на Месията от Египет** е в 11 глава на книгата на пророка. Като изброява благодеянията Си към евреите, Господ казва: "от Египет извиках Сина Си" (11:1). Именно това място посочва евангелист Матей, когато казва: "за да се сбъдне реченото от Господа чрез пророка, който казва: "от Египет повиках Сина Си" (Мат. 2:15). Както изобщо еврейският народ бил

първообраз на Месията, така и отделни събития от живота му имали “месианско” значение и се явявали като първообраз. Евреите се заселили в Египет, спасявайки се от глада при Иаков. Когато тази опасност отминала, те били изведени оттам от Бога, за да изпълнят предназначението си в Палестина. Така и Месията Христос се е оттеглил, по Божия промисъл, в Египет, за да се спаси от злобата на Ирод. Когато след смъртта на Ирод опасността отминала, Бог повикал Месията от Египет в Палестина, за да изпълни предназначението Си. Бел.ред.

(4) Пророчеството за възкресението на Месията на третия ден се съдържа в 16 глава от книгата на пророк Осия. Апостол Павел го отнася към възкръсналия Христос, когато казва: “на третия ден възкръсна, според Писанията” (1Кор. 15:4). Бел.ред.

(5) В 13:14 от книгата на пророка с въпрос е изразена мисълта за безсилието на ада пред Бога: *“От властта на ада ще ги изкупя, от смърт ще ги избавя. Де ти е, смърте, жилото? Де ти е, аде, победата?”*. Апостол Павел казва: *“А щом това тленно тяло се облече в нетление, и това смъртно тяло се облече в безсмъртие, тогава ще се сбъдне думата написана: “смъртта биде погълната с победа”. “Де ти е, смърте, жилото? Де ти е, аде, победата?”* (1Кор. 15:54, 55). Следователно, изпълнението на пророчеството апостолът отнася към окончателното тържество над смъртта в деня на всеобщото възкресение на мъртвите. Бел.ред.

Тропарь пророку Осии

глас 2

Пророка Твоего Осии память, Господи, празднующе, тем Тя молим: спаси души наша.

Кондак пророку Осии

глас 2

Правыми стезями последуя заповедем Господа твоего, пророче Осие, исполнився Духа Святаго и, прием дар пророчества, провозгласил еси Израилю Христово, хотящее в последняя лета быти, пришествие, обличая заблуждшия люди от пути праваго и наставляя на путь, ведущий в Вышний Иерусалим, идеже ныне предстоя, молися непрестанно о всех нас.

Ин кондак пророку Осии

глас 4

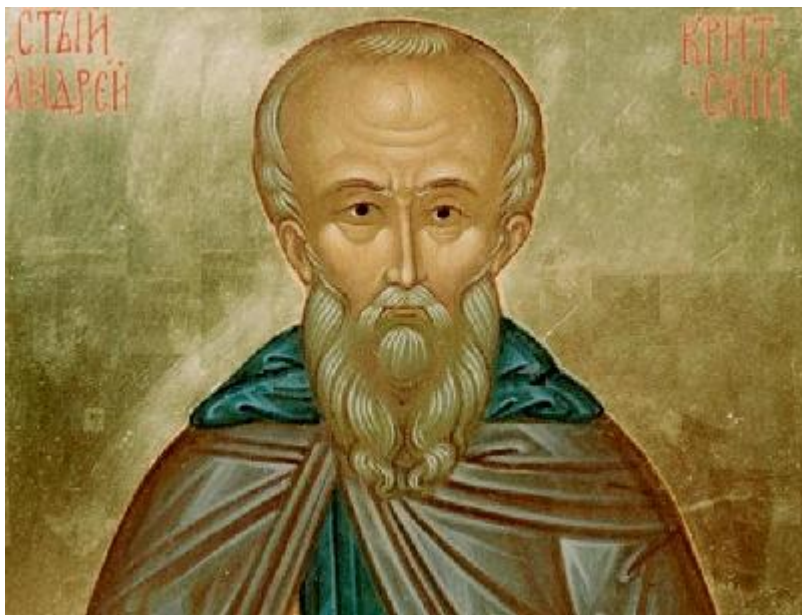
Просветившееся Духом чистое твое сердце пророчества бысть светлейшаго приютелище: зриши бо, яко настоящая, далече сущая, сего ради ты почитаем, пророче блаженне, Осие славне.

Величание пророку Осии

Величаем тя, пророче Божий Осие, и чтим святую память твою, ты бо молиши за нас Христа Бога нашего.

**Страдание на свети преподобномъченик
Андрей Критски**

(† 767 г.)

Изминало много време, откакто престанали многочислените жестоки гонения против Христовата Църква, повдигнати от злочестиви царе и князе. След края им Божиата Църква, като че насадена върху

плодородна земя и напоена с честната кръв на Божиите раби, се разпространила по всички краища на земята. В Господния дом се възцарили мирът и единството на вярата, процъфтявало благочестието и в хората се утвърждавали добрите нрави, вярващите спазвали Господните заповеди и преуспявали във всички добродетели. Тогава дяволът завидял на това и започнал да отвърща вярващите от Христа. Но започнал да действа не явно, както преди, а тайно, с присъщото му лукавство. За тая цел той посял иконоборството сред самите християни. По дяволско внушение между тях се появили хора, които под предлог на ревност към Бога започнали да отричат почитането на светите икони. Дяволът внушил това на хората, та като отхвърлят иконата на Христа, да отхвърлят и Самия Него, защото всичко онова, което се изобразява на иконата, се отнася към Онзи, Чийто лик е изобразен на нея. И ето, ненавистникът на човешкото спасение дяволът внушил това на цар Константин - не равноапостолния цар, просветил света с Христовата вяра, а на неговия съименник, наречен още Копроним, защото първо осквернил с нечистота купела на своето кръщение, а после и Христовата Църква - със своята безбожна ерес. Безумният цар започнал да твърди, че на християните не подобава да се покланят на иконите и да ги

почитат, защото това е езическо идолопоклонство. Той не разбирал, че ако предметът сам по себе си е вреден за душата, то и изображението му е също така вредно и не бива да се допуска. Ако пък предметът представлява нещо добро и е полезен за душата, то и изображението му е добро и душеполезно. Езическите богове са зло, те са душевредни, и затова почитането им е забранено. По същия начин и изображенията им са нещо зло и вредно и Божият закон забранява да ги почитаме. Свят е нашият Господ Бог Иисус Христос, свети са и рабите Му и ни донасят много душевна полза, както е казал Давид: "Колко честни са приятелите Ти, Боже." Затова и изображенията на Господа и честните Му приятели, на които Той е казал: "Вие сте Ми приятели", са свещени, душеполезни и ние трябва да ги почитаме и да знаем, че почестите, въздавани на иконите, преминават върху онзи, който е изобразен на тях. Беззаконният цар Копроним не разбрал това и разпратил по всички краища на държавата си заповед иконите да бъдат изхвърлени от домовете Господни и никой да не дръзва да ги държи в дома си. При това заплашвал с ужасни мъчения и смърт онези, които не искали да се подчинят на указа му. Тогава в Божията Църква настанали велика скръб, мъка и страдание. Много от вярващите, уплашени от страшните заплахи на царя, бягали и се криели: градовете опустели, хората се рапръснали по пустините. Някои от онези, които останали, се подчинили на заповедта на царя и престанали да се покланят на иконите, а други твърдо отстоявали преданията на светите отци, без страх се съпротивлявали на иконоборците и заради това били подложени на различни мъчения.

Всички тъмници и дълбоки ями тогава били препълнени не с разбойници, крадци или злодеи, а с епископи, свещеници, монаси и други благочестиви хора.

По това време на остров Крит живеел един благочестив и

богобоязнен човек на име Андрей. Той се отрекъл от света и неговата слава и презирал всички светски радости. Той поел кръста си и тръгнал по тесния път, който води към небето, и с примера си довеждал мнозина към същия богоугоден живот. Като научил, че заради новото еретическо, хулно и иконоборческо учение беззаконният цар Копроним държи мнозина в Цариград в окови, Андрей пламнал с ревност по вярата и любов към Христа и тръгнал към престолния град. Тук той без всякакъв страх, с голямо дръзновение открито поучавал народа да не се прелъстява от думите на царя и еретическото учение, а по-твърдите във вярата укрепявал и подбуждал към истинско изповедничество и търпение в мъченията.

Когато Андрей видял, че заради почитането на светите икони по заповед на царя иконоборците жестоко бият с жили едни, други горят с огън, на някои избождат очите или отрязват езиците, а на други - ръцете и нозете, той не могъл да понесе това. Веднага отишъл в църквата на свети мъченик Мамант, където по това време бил царят с множество свои сановници. Като си проправил път през събралата се тълпа, той смело застанал пред него и високо възкликнал:

- Царю, защо се наричаш християнин и слуга на Христа, а потъпкваш Христовите икони и причиняваш много злини на Неговите раби?

Андрей искал да продължи речта си, но царят заповядал да го хванат. Слугите веднага се хвърлили върху него, едни го хванали за главата, а други - за ръцете, повалили го на земята и започнали да го бият, да го влачат и тъпчат с крака. Царят желаел да покаже привидното си милосърдие и заповядал на слугите да спрат. Като излязъл от църквата, той призовал Андрей при себе си и заговорил:

- Откъде - попитал той - имаш тази смелост да дойдеш тук и

да злословиш направо в лицето ми? Безумен ли си или имаш някаква умисъл? Или го правиш, за да се изтъкнеш пред мене?

Андрей отговорил:

- Не правя това от безумие, нито с умисъл или пък затова, че търся суетна слава от тебе, защото всичко, което имаш в света, презирам като сън и смятам за дим. Но чух за твоето зло учение, според което безчестиш светите икони и преследваш светата Божия Църква. Ревността за Божия дом ме яде и дойдох тук отдалече, за да те убедя или сам да умра заради моя Христос. Ако Той - моят Господ - е умрял заради мене, не трябва ли аз, създаденият по Негов образ, да умра заради изображението Му?

Царят казал на свети Андрей:

- Беснуване и безумство е да се въздава славата на нетленния Бог на дърво, бои и камък, като не се помни това, че Бог е заповядал на Моисея да не прави никакво подобие? Откъде идва това ваше безумие, че се противите на тази тъй очевидна истина и се обричате на гибел? Повярвай ми, че не заради истината, не заради Христа, а за своята безсрамна дързост и съпротива ще те предам на мъчения.

Андрей не могъл да понесе тази хула и казал:

- Неразумни царю! Нима не заради Христа страда този, който страда за Неговите икони? Нима безчестието, което причиняваш на иконите, не преминава върху Онзи, Който е изобразен на тях? Защо царете наказват с жестока смърт онези, които безчестят и събарят техните изображения? Вие сте като прах - днес съществувате, а утре ще изчезнете, но желаете да бъдете почитани в изображенията си. Тогава колко по-голям е грехът да се посяга на Христовия Образ, защото безчестието, причинено на иконата на Христа, е безчестие

спрямо Самия Него, Чийто лик е изобразен на иконата.

После свети Андрей поискал да обясни какви изображения Бог е заповядал чрез Моисей да имаме вместо богове, но царят не му позволил да продължи и казал:

- Ако царете се гневят заради своите изображения, още повече се гневят, когато злословят право в очите им.

И веднага заповядал да съблекат светия и да го бият без милост. Но той мъжествено претърпял всички мъчения и тогава царят започнал да го уговаря с ласкателство да се подчини на неговата злочестива заповед. А свети Андрей вдигнал очи към небето и казал:

- Пази Боже да се отрека от моя Христос в Неговата свята икона. За тебе, царю, е по-добре да се занимаваш с военните дела и да управляваш народа, отколкото да гониш Христа и да преследваш рабите Му.

Тогава царят заповядал отново да бият жестоко Андрей и земята се обагрила с кръвта му. Някои от присъстващите, за да угодят на царя, започнали да хвърлят камъни по светеца и разбили устата и съкрушили ребрата му. Накрая, след много мъчения, той бил хвърлен в тъмница, където останал известно време и утвърждавал в благочестието посещаващите го вярващи. После царят заповядал отново да изведат Андрей от тъмницата и да го мъчат, като подновявали предишните му рани. При тези мъчения тялото на мъченика се разпадало и раздробявало.

Накрая вързали нозете му, влачили го по земята до мястото за наказание на престъпниците и там мъчителят заповядал свети Андрей да бъде умъртвен. Когато го влачили през търговския площад, един еретик, търговец на риба, научил защо страда мъченикът, по внушение на дявола грабнал нож и

разсякъл крака му. С това той прекъснал многострадалния път на Андрей, защото мъченикът веднага умрял от причинената му болка.

Тялото на светеца било хвърлено в пропаст заедно с труповете на злодеи и лежало там повече от 12 седмици. По Божие повеление там започнали да идват хора от различни страни, обзети от нечисти духове. Те извадили от пропастта тялото на свети Андрей, положили го на священо място и веднага, като достойно въздаяние за това, получили изцеление. По молитвите на светеца на неговия гроб мнозина получавали изцеления, защото свети Андрей има дръзновение пред Бога и се моли за всички нас, като заедно със светиите предстои пред Господния престол во веки. Амин.

Тропарь преподобномученика Андрея Критского

глас 4

Постнически предподвизався на горе,/ умная врагов
ополчения всеоружием Креста погубил еси, всеблаженне,/
паки же ко страдальчеству/ мужески облеклся еси,/ убив
Копронима мечем веры,/ и обоих ради венчался еси от Бога,//
преподобномучениче Андрее, приснопамятне.

*(Подвизавал се постнически на планината, си погубил
опълчението на мислените врагове с всеоръжието на
кръста, всеблажени, и си се облякъл в страдалчество,
убивайки Копроним с меча на вярата; и заради двете си се
увенчал от Бога, преподобномъчениче Андрее
вечнопамятни.)*

Кондак преподобномученика Андрея Критского

глас 8

Мужества тезоименитому благодарение,/ яко благочестия

тайноглагольнику,/ похвальная воззовем от любви тебе,
богоблаженне,/ но, яко имея дерзновение ко Господу,/ от
всяких лютых ны спаси, да поем:// радуйся, отче
приснопамятне.

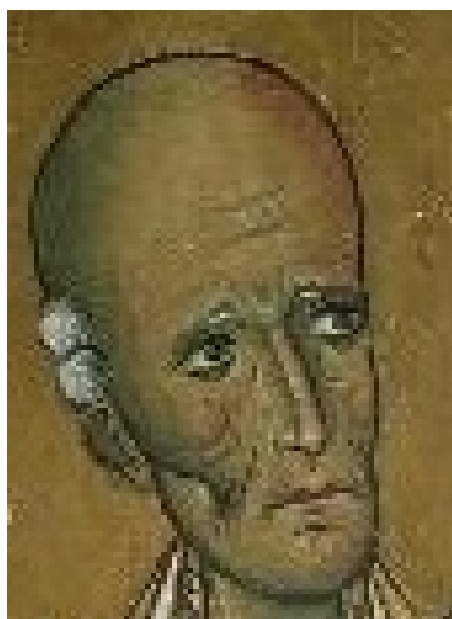
Кондак преподобномученика Андрея Критского

глас 3

Празднует днесь Царствующий град/ праздник пресветлый
светоносный Твоя памяти,/ всякий призывая град и страну,/
радуется бо, яко имея сокровище велие,/ многострадальное
твое тело,// Андрее мучениче, Православия светильниче.

*(Днес царственият град празнува пресветлия празник на
светоносната твоя памет, призовавайки всеки град и
страна: радва се, защото има велико съкровище -
многострадалното твое тяло, мъчениче Андрее, светилниче
на православието.)*

В памет на свети праведни Лазар Четверодневни

Св

ети праведни Лазар
Четверодневни. Фрагмент от
стара гръцка стенопис, о. Кипър

Светият праведен Лазар, братът на Марта и Мария, живял със сестрите си недалеч от Иерусалим, във Витания. Лазар и сестрите му се удостоили с особеното благоволение на Господ Иисус Христос. През земния Си живот Господ често посещавал дома им във Витания, наричал Лазар Свой приятел, а малко преди страданията Си го възкресил, макар че той бил в гроба от четири дни. След това събитие Лазар се споменава в Светото Писание само още веднъж, когато 6 дни преди Пасха Господ отново дошъл във Витания и там присъствал възкресеният Лазар. Когато Господ бил там, много иудеи научили за идването му и дошли не само заради Него, но и за да видят възкресения от мъртвите Лазар. Много от тях се убедили в истинността на чудото, извършено от Господа, обръщали се към вярата в Него и ставали Негови последователи. Като видели това, първосвещениците се наговорили да убият Лазар. Повече от Евангелието за Лазар не ни е известно нищо. Преданието разказва, че след възкресението си той живял още 30 години, бил епископ на остров Кипър, където подобно на апостолите много се потрудил за разпространението на християнството, и там починал в мир.

През IX век след Рождество Христово светите мощи на праведния Лазар били открити в град Китий, където лежали в земята, в мраморен ковчег, на който пишело: “Лазар Четверодневни, приятел Христов”.

**Тропарь праведному Лазарю Четверодневному,
епископу Китийскому**

глас 4

Яко вели́ко сокро́вище и богáтство некрадо́мо/ к нам при́иде
из Кі́пра, Ла́заре,/ Прóмыслом всех Бо́га, повелéнием царя́
благочесті́ва,/ пода́я чту́щим тя исцелéния да́ром,/ избавля́я от

бед и от всякаго вреда,/ véроу взыва́ющих ти:// спаси́ всех моли́твами свои́ми, Ла́заре о́тче наш.

(Перевод: Как великое сокровище и богатство, которое невозможно украсть, к нам пришел ты с Кипра, Лазарь, Божиим Промыслом и повелением благочестивого царя, подавая почитающим тебя дары исцелений, избавляя от несчастий и от всяческих бедствий, с верой взывающих к тебе: «Спаси всех молитвами своими, Лазарь, отче наш».)

**Кондак праведному Лазарю Четверодневному,
епископу Китийскому**

глас 8

Взы́де, я́ко звезда́ пресвѣтлая,/ от Кі́пра честны́я мо́щи тво́я,
Ла́заре,/ Ца́рствующий град освяща́ющи и хри́столюбѣваго
ца́ря веселя́щи/ и лю́ди сво́я обогаща́ющи,/ тобо́ю благода́ть
исцелѣ́ния пода́ющи, ве́рно зову́щим ти:// ра́дуйся, Ла́заре,
дру́же Бо́жий.

(Перевод: Как прелепая звезда восходит на небе, так появились с Кипра почитаемые мощи твои, Лазарь, освящающие царствующий город [Константинополь], радующие преданного Христу царя и всех верующих обогащающие, подающие через тебя благодать исцеления, с верою призывающим тебя: «Радуйся Лазарь, друг Божий».)

**Молитва праведному Лазарю Четверодневному,
епископу Китийскому**

О, зело́ предивный и изрядный дру́же Хри́стов святы́й
пра́ведный Ла́зарю, Вифа́нии похвало́ и всей вселѣ́нней
превели́кое удивлѣ́ние! Благословѣ́н дом твой, егѣ́же Госпо́дь
наш Иису́с Хри́сто́с во днѣх плѣ́ти Свое́я с любѣ́вию посеща́ше,
ви́дя ве́ру и добро́ту ду́ши твое́я и боголюбѣ́вых сестѣ́р твои́х
Ма́рфы и Мари́и, зане́ ты возлюбѣ́л еси́ Его́ всем се́рдцем

твоим, всею душею твоєю, всею мыслию твоєю и Тем до конца возлюблен был еси. Дивны тайны твоя, на тебе Божественным Другом твоим и Господом нашим явленные, яко изволися Ему прежде Креста Своего и Воскресения показати на тебе всему миру славу Свою и сотворити тя предвозвестника пресветлаго Своего из мертвых тридневнаго Воскресения. Сего ради Той, яко Владыка живота и смерти, попусти тебе смертным сном уснути, и погребену быти, и даже до адовых глубин снити, идеже ты узрел еси сущия от века умершья во множестве неисчетном адовыми узами содержи́мая, и страшные страхи видел еси. И тамо, егда тело твоё возсмердению смертному уже преда́ся, по четырёх днех ты слышал еси Божественный глас Друга твоего, на гроб твой пришедшаго: “Лазаре, гряди вон!” И по гласу сему ты абие из гроба возстал еси и тако Вифанию возвеселил еси и Марфины и Мариины слезы утолил еси, фарисеи же и книжники, в ожесточении сердец сущих устрасил еси. Утоли же, святыи друже Христов, и наши слезы, грех ради наших пролива́емии, оживотвори наши души и телеса, в возсмердении страстей и нечистот греховных сущии, воздвигни нас из гроба отчаяния и лютаго уныния, всех же нас избави от вечныя смерти, якоже и тебе Господь наш возстави от успения смертнаго. И умоли милостиваго Бога, да сподобит нас прича́стницы быти вечныя жизни, еюже и ты по трудех святительства на острове Критстем сам ныне наслажда́ешися во обителях райских, прославляюще Всесвято́е имя Отца́ и Сына́ и Свята́го Духа, ныне и присно и во веки веков. Аминь.

Страдание на светите безсребреници Козма и Дамян Аравийски

(† 287 г.)

Све

тите безсребреници мъченици Козма и
Дамян Аравийски, пострадали в Киликия. Фрагменти
от стара стенопис, Косово, Сърбия

Известни са три двойци лекари безсребреници с имена Козма и Дамян. Първите се родили от баща езичник и майка благочестива християнка, на име Теодотия. Те починали в мир и били погребани във Фереман. Другите живели в Рим и починали от ръката на завистливия си учител, който под предлог да събират целебни треви с измама ги завел в планината и там ги убил с камъни. А третите, чиято памет почитаме днес, били родени в Аравийската страна. Повярвали в Христа, те започнали безвъзмездно да лекуват много болни и не с билки или други отвари, като изкусни лекари, но със силата Христова, защото, минавайки през градове и села, проповядвали Христа и с Неговото име подавали изцеление на болните.

Когато се прославили навред с учението и чудесата си, те били хванати от хегемона. Това станало при царуването на

злочестивите Диоклетиан и Максимиан, гонители и мъчители на християните. Завели ги в град Киликия и ги изправили пред хегемона Лисий. Той ги попитал за имената, родината и вярата им, а после започнал да ги принуждава да принесат жертва на идолите. Но тъй като светиите не искали да изпълнят това и смело проповядвали Христа, хегемонът отначало заповядал да ги бият безчовечно и безмилостно, а после да ги вържат и хвърлят в морските дълбини. Но с Божията сила светиите се спасили, защото ангел Господен развързал връзките им и ги извел здрави на брега. Като видял това, хегемонът заповядал да ги доведат отново при него и попитал:

- Кажете ми с какво вълшебство се спасихте от морето? Защото и аз искам да последвам вашето учение.

Те отговорили:

- Ние сме християни, не знаем никакви вълшебства и не се нуждаем от тях. Имаме Христовата сила, която ни избавя от всяка беда и спасява всекиго, който призовава Пресветото Христово Име.

След това светиите били отведени в тъмница. На другия ден мъчителят заповядал да бъдат хвърлени в огън, но и там те останали невредими, защото пламъкът изгубил естествената си сила, не ги докоснал и не им навредил. Учуден, хегемонът заповядал да повесят светите лекари и немилосърдно да ги мъчат. После слугите започнали да ги замерят с камъни, за да ги убият, но камъните отскачали от телата им като от стена, падали върху мъчителите и убивали самите тях. После започнали да стрелят по тях със стрели, но и те като камъните не повредили телата им, а ранили стрелците. Накрая, като видял, че страдалците са непобедими, хегемонът ги осъдил на посичане с меч. И светите безсребреници Козма и Дамян заедно с други трима братя - Леонтий, Антимон и Евтропий, били посечени и погребани заедно. Не само приживе, но и

след смъртта си те имали дар да извършват много чудеса, явявали се на болните и им подавали изцеления. По техните молитви да получим и ние от Христа изцеление за нашите телесни и душевни болести. Амин.

ЧЕТИ-МИНУТЕ

{{_LINK1_}}